

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ПРАВОСЛАВНИ

ПРАЗНИЦИ

НЕДЕЉА О СТРАШНОМ СУДУ
СРЕТЕЊЕ

. 25, 31 - 46, . 106; ! . 8, 8 - 9, 2 . 140
. 2, 22-40, . 7; . 7, 7 - 17, . 316.

ПРОПОВЕД НА БДЕЊУ УОЧИ СРЕТЕЊА

Честитам вам празник Сре-тења! Сусрета! Колико нам се дешава сусрета и растанака. Колико разочарања и очарања. Ево на пример, сусрет Бога са човеком, какав ће бити! Какав ће бити гром, каква ће бити муња? Све ће блистати, све ће бити застрашујуће. А ево сусрета човека са Богом, мало дете и старац који је чекао тај сусрет тако дуго, толико година је чекао тај сусрет са Богом. Вероватно је он о том сусрету маштао на разне начине и било је тешко и замислити да ће Бог бити мала беспомоћна, незаштићена беба на његовим рукама. И он ту бебу моли да га пусти кући, јер је он толико година на овој земљи чекао сусрет са Богом. И дочекао је. Тако и наш сусрет са Богом, и наше речи Богу „пусти нас кући“. Да ли смо ми већ спремни за тај сусрет и да ли можемо да кажемо да већ желимо да пођемо у царс-

тво вечног живота. А ми кажемо да још много послова имамо да завршимо, да нисмо још спремни да пођемо из овога света, а да ли верујемо да постоји други свет, вечни свет, да ли живимо том вером? Јер је праведни Симеон живео тиме, живео и чекао то, цео његов живот је био припрема за тај сусрет. Он је служио Богу, ми већ знамо, а он није знао какав Бог. И сутра ће се вероватно неко сједињавати са Богом, а да ли ће сутра бити Сусрета и да ли ћемо рећи Богу неку реч, да ли ћемо наћи праву реч. И зато је црква место где човек сусреће Бога, где га Бог увек чека, где Бог покушава да куца на врата његовог срца, где га Бог зове, где га призива да се одвоји од свих земаљских брига, да усмери своје срце на горе, да почне да славослови свом Творцу, Спасителју и Створителју. Ја мислим да ћемо можда научити то да чинимо и тада живот неће бити

email: manastirmaine.gmail.com
интернет презентација: podmaine.weebly.com

проживљен узалуд. Ако ми научимо да верујемо Богу, ако ми научимо да живимо не по својој вољи и како нас је свет научио већ како Господ хоће. А Господ хоће да сви ми волимо једни друге. Да никоме не задајемо бол и несрећу, да тешимо своје ближње и узимамо на себе одговорност за свој живот. Ми не можемо да живимо овде сами за себе, самостално. Ми зависимо једни од других. И како ми живимо тако живе и наша деца, јер никаква школа, никакав фа-

овог привременог света и наша душа буде осветљена са свих страна Христовом љубављу, и увидимо како смо проживели овај живот и која је уопште цена нашег земаљског живота. Може ли наша бесмртна душа да живи бесмртно, вечно са Богом, или ће се сакрити од Бога јер ће јој бити страшно и срамотно и она ће изгубити поверење. Ето то је питање за нас. Најважније и основно питање. И за то ми палимо нашу свећу, узимамо свету књигу и покушавамо

Милост Божја спасава све оне који милост Божију ишту. А милост Божију могу искати само они који имају веру у живог Бога и који су сами срца милостива. Зато један апостол говори: без вјере није могуће угодити Богу. Човек од своје стране не може бити милостив у смислу хришћанском, ако нема вере у живог Бога. И тако вера је семе а милост плод. Други исто тако важан плод вере јесте молитва. Вера, молитва и милост представљају у здравој души три хармонична гласа, који вапију Богу за помиловање. Подигнута је вековна препирка између католика и протестаната, да ли се човек спасава вером или добрим делима. Код православних те препирке никад није било. Православна Црква није цепкала закон Божји него је тражила да се испуни сав са скрушеношћу и самоосудом, сећајући се речи Спаситељевих: Кад свршите сее што вам је заповеђено, рците: ми смо непотребне слуге јер учинисмо што смо били дужни (Лука 17, 10). А усиновљење ни код људи не бива само због плаћеног дуга него и по милости онога који усиновљава. И тако, човече и сине човечји, веруј, моли се и буди милостив, но не уздај се ни у шта своје него само у милост Божију.

свети владика Николај

култет, никакве школске институције неће заменити љубав коју деца треба да виде у својим родителјима. Неће заменити ту животну истину која постоји у сваком од нас и зато је велика одговорност на сваком како живи, како проживљава ове дане припреме за најважније — за најважнији сусрет. Када одемо из нешто да читамо јер су то свете речи и освећују нас, јер морамо да куцамо на врата Божијег милосрђа, док још имамо неке дане у резерви. А можда и годину. Помози и сачувај нас све Господе!

протојереј Артемије (Владимиров)

О СТРАШНОМ СУДУ

Свети јеванђелиста Матеј сведочи о томе како ће заправо изгледати последњи Суд Божији, прецизно забележивши причу Господа о Његовом Суду: "А када дође Син Човјечији у слави својој и сви свети анђели с њим, тада ће сјести на пријесто славе своје. И сабраће се пред њим сви народи, и разлучиће их између себе као пастир што разлучује овце од јаради. И поставиће овце с десне стране себи, а јарад с лијеве. Тада ће рећи Цар онима што му стоје с десне стране: Ходите благословени Оца мојега; примите Царство које вам је припремљено од постања свијета. Јер огладњех, и дадохте ми да једем; ожедњех, и напојисте ме; странац бијах, и примисте ме. Наг бијах, и одјенусте ме; болестан бијах, и посјетисте ме; у тамници бијах и дођосте мени. Тада ће му одговорити праведници говорећи: Господе, кад те видјесмо гладна, и нахранисмо? Или жедна, и напојисмо? Кад ли те видјесмо странца, и примисмо? Или нага, и одјенусмо? Кад ли те видјесмо болесна или у тамници, и дођосмо теби? И одговарајући Цар рећи ће им: заиста вам кажем: кад учинисте једноме од ове моје најмање браће, мени учинисте. Тада ће рећи и онима што му стоје с лијеве стране: идите од мене, проклети, у огањ вјечни који је приправљен ђаволу и анђелима његовим. Јер огладњех, и не дадохте ми да једем; ожедњех, и не напојисте ме. Странац бијах и не примисте ме;

наг бијах, и не одјенусте ме; болестан и у тамници бијах, и не посјетисте ме. Тада ће му одговорити и они говорећи: Господе, кад те видјесмо гладна или жедна, или странца или нага, или болесна или у тамници, и не послужисмо ти? Тада ће им одговорити говорећи: заиста вам кажем: кад не учинисте једноме од ових најмањих, ни мени ни учинисте. И ови ће отићи у муку вјечну, а праведници у живот вјечни".

Пријатељи моји, ову приповест морате заувек сачувати у сећању. Од тога - да ли ћемо је одмах после читања заборавити или ћемо сваку реч, сваки поступак који извршимо на земљи поредећи с њом проверавати - зависи наша судбина у вечности.

Уздрхти, човече, кад помислиш да ти људи у муку вечну не одлазе зато што су блудници или убице, среброљупци или извршиоци некаквог другог злочина, већ стога што нису учинили никакво добро. Ако ћемо седети скрштених руку када нам савест буде налагала да саосећамо с ближњим и да чинимо милосрдна дела - на Страшном Суду ћемо угледати гневан лик Јагњета Којем нису дали хране и воде, Које нису примили у кућу и нису Га посетили у болници.

Истински праведници су толико смирени да се не сећају добрих дела која су учинили а из скромности не признају себи да су хранили Господа!

Приметићемо да Бог није припремио огањ вечни за људе,

него за ђавола, а ми сами заслужујемо своје казне. Пошто су демони немилосрдни и према нама непријатељски расположени, онда и они људи који имају сличне особине и који су за своја дела проклетни, бивају удостојени њихове судбине.

Господе Исусе Христe, Сине Божији, Спаситељу наш и Судијо! Ти се рекао пречистим устима Својим: "По томе ће сви познати да сте Моји ученици, ако будете имали љубав међу собом". Одени нас у љубав Твоју, да се са свом усрдношћу трудимо да на земљи угодимо Теби, служећи

милостиво ближњима нашим, најмањој браћи Твојој. Нека се суди без милости онима који милост нису чинили, јер љубав спасава од смрти и покрива мноштво грехова.

Не осуди нас, грешне, него по заступништву Пречисте Матере Твоје постави и нас на Страшном Судилишту с Твоје десне стране, да са свима светима чујемо блажени глас Твој у одсудном часу: "Ходите благословени Оца Мојега; примите Царство које вам је припремљено од постања свијета!" Амин.

Чедо моје, побрини се за своју душу. Читај дела светих Отаца, моли се возљубљеном молитвицом која ће утврдити темеље твог душевног организма.

Размишљај о смрти, која је нешто најсигурније што ће нам се десити. Смрт! Пехар смрти је крајње горак за душу када је својом силом одваја од тела. Колико ћемо у том тренутку зажалити због свега што смо починили услед небриге и лењости! Наша савест ће нас мучити као предукус пакла.

Зашто бисмо дозволили да нас поразе грешне насладе које ћемо платити тако великим болом и од којих нећемо моћи да се исцелимо?

Својом двојном природом, човек је изабрано и јединствено створење Божије. Рођен је на овој планети, на Земљи и, мало-помало, једног дана ће телесно умрети, јер је апсолутно неспособан да се одржи у животу. Фантазија га развејава као балон, да би умро и ишчезао због једне болести.

Човек нема власт над собом. Иако он то не схвата, њега руководи туђа воља и управљање, док је он само вођен противно својој вољи, немајући при том снаге да се супротстави.

Шта си ти, човече, да би се хвалисао и разметао, замишљајући нечувене ствари о себи? Гле, нападне те један невидљиви микроб и ти се одмах разболиш, слабиш и одлазиш у гроб. О, уображени смртниче, видиш да смрт долази и да ћеш отићи у непознату земљу, и да нећеш имати могућности да приговориш! Да ли можеш да одбијеш, да се супротставиш, да избегнеш оно што ће се десити у том страшном часу? Не можеш! Потпуно си беспомоћан! Због чега си онда надмен, беспомоћни, убоги, бескорисни глиненни човече? Шта поседујеш а да ти то није дао Бог? Зар ти Он то не може одузети кад год пожели? Може. Према томе, погни врат и смири се, и тако ћеш бити спасен.

старац Јефрем Аризонски